

ԵՐՎԱՆԴ ՄԵԼՔՈՆՅԱՆ

ԴԱՎԻԹ ԶԵՅԹՈՒՅՑՈՒ ՀԱՓԱՇՈ ՏՈՄԱՐԸ

Մեր մատենագրութան մեջ շատ հաճախ են զանազան հյութեր, նույնի փիլիսոփական գործեր, վերածել բանաստեղծական ձևի: Այն ունեցել է հատուկ արտահպատություն՝ «Ի ոոք հանել» կամ «Ի ոոք հանելք»: Նպատակը իմաստ գործնական էր: Բանաստեղծական ձևի մեջ հյութը հնչու էր ընկալվում անգիր անելով: ԺԶ—ԺԷ դարերում ակտում են «Ի ոոք հանելք» հանության աշխատությունները: Այստեղ ավելի քան անհրաժեշտ էր այդ գործը: Արծակ շարադրանքի դեպքում աշակերտը ստանում էր մանրամասն, հաճ վս աղջուռակներով ծանրաբեռնված գիտելիքներ, որոնց մեծ մասը նեղ մասնագիտական էր և պահանջում էր հատուկ ուսումնասիրություն՝ սովորելու համար: Կարևորը զոհ էր գեռում անկարեռին: Բայց հայ եկեղեցու սպասագորի համար անհրաժեշտ էր հնչու գտնել գիտավոր տոների օրերը, տաճուտերը, սարեգիրը, օրվա ձայնը և այլն: Այդ բոլորը անհրաժեշտ էր նոյնին անգիր իմանալ: Խոկ բանաստեղծական սեղմ ձևը լավագույնն կարող էր առնենանհրաժեշտ գիտելիքները հալորդել ամփոփ և հստակ: Աշակերտը այս անգիր անելուց հետո, հնչու կարող էր գտնել իրեն պետք եղածը: Այդ գործը շատ բարձր էր գնահատվում ժամանակակիցների կողմից. հեղինակը այս նորինում էր որիշների խնդրանքով:

«Եշիածին ամսագրի ընթերցողները ծանոթ են այդպիսի երկու չափածու տոմարների, հրատարակված՝ մեկը 1952 թվի Զ համարում, մյուսը 1954 թվի Թ և Ժ համարներում, Ա. Աքրահամյանի կողմից: Առաջինը Ղուկաս Կենդեցու «Պատմված Հոռոմոց մեծ տոմարի, պարզեալ հարանցն մեր նախանի» գործն է, իսկ երկրորդը Վարդան Կաֆայեցու տոմարն է, շատ ավելի ընդարձակ, որտեղ նեղինակը այսպէս է պարզաբանում իր նպատակը.

«Վարդան ծառայ Հօր Աստուծոյ
Խորհուրդ արար շարադրելոյ
Այլ և ջանի ոոք հանելոյ
Դիրեաւ մանկանց ուսանելոյ»:

Սամ Աերկայացնում ենք մի երրորդ՝ Դավիթ Զեյթունցու տոմարը, երկու նպատակով. նախ՝ ընթերցողների լայն շրջանակներին տրամադրելու համար մի նոր տարրերակ՝ հավատալով, որ այն նրա կտա հետաքրքրվողներին, երկրորդ՝ սունձնանում է մյուսներից որոշ կողմերով:

Ղուկաս Կենդեցու տոմարը, ինչպես առաջին տողերն են հուշում, հոռմանական տոմարի վերածումն է. այնուղ ոչ հայկական ամիսները կան, ոչ տոները, այլ այն, ինչ ընդունված է հոռմեական տոմարով, ամփոփել է: Խոկ Կաֆայեցու տոմարը անգիր անելու համար շատ ընդարձակ է, որովհետև սարունակում է ոչ միայն հայկականը, այլև հոռմեական, պարսկական, ա-

բարական և ասորական ամսանունները: Բազմաթիվ քաղյակներ կան, տարբեր տեղերում ցրված, որոնք հիշատակարանի արժեք ունեն և դարձնացի նաև չեն կարող կազմել: Այս հանգամանքը թերևս իմաստ չունենար, եթե թվականը հիմնավորվում է քաղյակով: այց կա թվական պարունակող մի չի այլոց, ըստ Ս. Սբրահմյանի, Կաֆայեցու տոմարը գրվել է 1676-ին: Այս թվականը հիմնավորվում է քաղյակով: Բայց կա թվական պարունակող մի այլ քաղյակ, որին Արքահամյանը ուշադրություն չի դարձրել: Հառ այդ քաղյակի, տոմարի ժամանակը վերադառնում է մինչև 1641: Թերևս առանձին երկու գործեր են, ինտո իրար կցված: Իսկ Կեղեցու գործը հաստատապես գրված է Զեյթունցու գործից առաջ, որից և օգտվել է Զեյթունցին իր տոմարը գրելիս: Կաֆայեցին աչքի առաջ է ունեցել և՝ Կեղեցու և՝ Զեյթունցու տոմարները, և հայկական մասով հենվում է վերջինի վրա: Զեյթունցու տոմարը միայն հայկական տոմարն է, հայ եկեղեցու տոներով և անհրաժեշտ գիտելիքներով: Օգտվելով Կեղեցու տոմարից, ճա իր հաշվուները կատարել է հայկական ամսանունների և տոմարագիտական տվյալների վրա. մի բան, որ բարձրացնում է իր աշխատանքի մանկավարժական արժեքը, որովհետև այնտեղ աշակերտը հստակ և հակիմ գտնում է այն բոլորը, ինչ անհրաժեշտ է իր եկեղեցական կյանքում, ընդհուպ մինչև օրվա ձայնը գտնել: Անշուշտ աշխատությունը տոմարագիտական խոշոր արժեք չի ներկայացնում, բայց անպայման կարևոր է հայ տոմարագիտության պատմության համար: Տոմարին կցված է մի հիշատակարան, որը ճանաչողական մեծ արժեք ունի: Իսկ ո՞վ է Դավիթ Զեյթունցին:

Դավիթ Զեյթունցու անունը հայ բանասիրությանը գրեթե անծանոթ էր մինչև Ն. Սորոնցի համապետ աշխատությունը՝ «Արուեստ Դիոնիսոսայ Քերականի և հայ մեկնութիւնը Հորին»: Անվանի հայագետը Զեյթունցու «Մեկնութիւն Քերականի» աշխատության մասին գրում է միայն հետևյալը. «Ինչ որ Դավիթ Սմիթեցու աշխատությունը, որը ներկայացնում է Հովհաննեսի քերականության վերածումը հարց ու պատասխանի»: Հետո Գ. Զահուկյանը իր «Քերականական և ուղղագրական աշխատությունները հին և միջնադարյան Հայաստանում» մենագրության «Հավելված» բաժնում անդրադարձել է Զեյթունցու քերականությանը ավելի հանգամաներեն, առանց հատուկ ուշադրություն դարձնելու հեղինակի կենսագրությանը: Մինչդեռ զանազան հիշատակարաններում մնացած վկայություններից իմանում ենք, որ նա «Այր գիտնական և բազ փիլիսոփայ էր, յոյժ հմտութիւն ունեցու Հին և Նոր Կոտակարանաց»: Նա եղել է մեծ մանկավարժ՝ «Բազում ջանի և աշխատութեամբ»: Նրան հասուն գրով հրավիրել են Լվով, ղեկավարելու համար տեղի Հանկարար և Աստուածածին վանքի հոգևոր ուսումնարանը: Զեյթունցին գտնվելով Լվովում, նկատում է, որ իր աշակերտների մեծ մասը տեղական բարբառներով խոսողներ են, ոմանք հայերենին ոչ լազ ծանոթ, և նախորդ քերականների ողջ ժառանգության նյութի վրա նրանց համար պատրաստում է քերականության դասագիրք՝ հարց ու պատասխանի վերածված, որտեղ աշակերտը գտնում է քերականության վերաբերյալ այդ շրջանի մակարդակով տրված գրեթե բոլոր հարցերն ու նրանց պատասխանները, երեսն դիշագերեն (թաթարերեն) օրինակներով, հաճախ բացատրելով նոյնիսկ հեշտ բառեր, որպեսզի ավելի նատչելի լինի: Նա իր քերականությանը կցել է նաև քերականական տերմինների մի բառարան՝ հայերեն-դիշագերեն: Զեյթունցու քերականությունը այս իմաստով իր տեսակի մեջ ամենամբողջականն է և մատչելին: Դժբախտաբար Զեյթունցուց այլ գործ, առ այժմ, հայտնի չէ մեզ, բացի այս երկուսից:

Զեյթունցու աշակերտներից Նիկոլ Լվովցին իր հիշատակարանում նրան մահացած է հիշում 1615-ին: Մնանյան թվականը անորոշ է: Բայց Պուկաս Կեղեցի նիր Վերոնիշչալ տոմարում գրում է:

«Նուկ տէր Դափիթըն Զեյթունցի
Ցինէն խնդրեաց և ես գրեցի
Ի խրախուսին մանկագունի
Սը յիմաստնոց պարսաւելի»:

Հատ մի այլ քաղաքի, Կեղեցին իր տոմարը գրել է Հայոց 1006 թվին, որ է 1557-ին: Թերևս նա եղել է Կեղեցու ուսումնակիցը և իր ընկերոջը խնդրել է տոմարը չափածոյի վերածել իր մանկավարժական աշխատանքների համար: Համենայն դեպք նա Կեղեցուց շատ փոքր չի եղել, նաև ոչ երա աշակերտը: Ա. Արքահամյանը Կեղեցու ծնունդը դնում է ԺԶ դարու քանական թվերին, ելեզով այն բանից, որ նա, տոմար գրելիս, գոնե պետք է երեսուն տարեկան լիներ: Մենք, որոշ վերապահությամբ, ասույգ տվյալ չտնենալու պատճառով, Զեյթունցու ծնունդը դնում ենք նոյն դարու երեսնական թվերին, ընդունելով Կեղեցու տարիքային ավագությունը:

Այսպիսով, Դավիթ Զեյթունցին հայ միջնադարի աշքի ընկնող մտավորականներից է՝ քերական, տոմարագետ և մանկավարժ: Զեռագրերի ուսումնակիրությունը կարող է բացահայտել իր գրչին պատկանող այլ գործեր, հատկապես, ենթադրում ենք, Հին և Նոր Կտակարանի մեկնություններ, իր դեկավարած ուսումնարանի դաշնթացների համար: Պերճախոս օրինակ է քերականութիւնը:

Զեյթունցու տոմարը գտնվում է Մաշտոցի անվան Մատենադարանի №№ 4001 և 6731 գրչագրերում: Այն հրապարակում ենք երկու օրինակների համեմատությամբ, ուղղագրական մասնակի ուղղումներով:

Պատմէն հայոց տոմարական
Զոր ի նախնեաց մեր պարզեցան
Բայց ի Դարթէս վանգ չափեցան
Ուսանաւոր շարադրեցան:

Կալցես զՀոռի ընդ կրկնակին
սոյնպէս առնես զամենեսին
Բայց կիսակին քրսան և ին
Կէս աւելի երթն ընդ նըմին:

5 Անուանք ամսոցն հայկազան
Նաւասարդի, Հոռի աշնան
Սահմի, Տրէ, Քաղոց ձնուան
Սրաց և Մենեկի, որ կան

5 Կրկնակ չկա նաւասարդի
Երկուք Հոռի և չորս Սահմի
Վեց է Տրէ և Քաղոց մի
Երեք Սրաց հինգ մենեկի:

10 Եւ Արեգի ամիս գարնան
10 Ամիկի և Մարերի անցան,
Եւ յետ սոցա Մարգաց ամուան
Հոռուից և Աւելեաց լցան:

10 Դարձեալ կրկնակ չէ Արեգի
Ամիկի երկուք չորս Մարերի
Վեց է Մարգաց և մէկ Հոռուի
Եւ աւելեաց այլ ոչ պիտի:

15 Կրկնակ ամսոց այսպէս զործին.
Կալցես զաւորս Նաւասարդին
Եթներ երթաս զամենեսին
Մընա կրկնակ Հոռի ամսին

15 Կիսակ ամսոց այսպէս գործի.
Ի Նաւասարդէ առաջ թուի
Ամէն ամսից մէս-կէս առցի,
Երկամսոյն կիսակ կազմի:

8 A Նաւասարդիք
7 A Տրէէ
8 B Մենեկի
15 A Եթներ Բ Ուրմեր

5 B չիկա
7 B Վէց
8 AB Բիմկ
12 AB Եռ փիս և
15 A առցին
16 A Երկամսոյն

Քանիք ամսոց երեսուն լինի
Այլ հինգ առոր կայ աւելի
Արդ Մեթեկի ձմուն վերջի
Թի մ'աւելու ի նահանջի:

5 Փոքր թուական այսպէս արա.
Կալ զթուականըն մեծ Հայկայ
Թի մ'աւելի կայ ի նուա
Ի բաց գնա, որ ուղիղ գայ:

10 Ծրջան որքան որ յաւենայ
Տասն Որեկեան զամէնն գնա
Խերսուն երկուք այլ ընդ նոցա
Թի նոր տարուն է, որ մնայ:

15 Եւթն երեակ այսգոն արա
Կալ զթվական և բաժանեա
Քանան և ութ զամէնն գնա
Տես թէ ի խոնարի որքան մնայ:

20 Ամէն չորս թի մէկ աւենայ
Եւթն երթաս թէ ինչ մնայ
Եւթնակ տարուն առնես զնա
Մի թուուկ պակաս, որ ուղիղ գայ:

25 Կալ զեւթներեակ անցեալ ամին
Թի մի աւել վերայ նորին
Եւթներեակ ապագային
Լինի առանց թվականին:

30 Բայց ի չորրորդ ամ նահանջին
Ի եւթներեակ լինի կրկին
Մէկ մի ի մուտ նահասարդին
Երկ Սրեգի ամսամտին:

35 Ամսամտին կալցես թի մի
Զնինակ տարուն զկրկնակ ամսին
Եւթներ երթաս, որ վճարին,
Թէ մէկ մնայ է կիրակին:

40 Եւ թէ երկու երկուշաթին
Նոյնակ երեք, որ ի կարգին
Օրագիտին կալ զօր ամսին
Եւ այլ որպէս զամսամթին:

Այսպէս արա վերադրին
Կալ զթվական որքան լինին
Տասն և իններ ձգես զինքին
Մնայ խորանք վերադրին:

Տես թէ քանի է թի նորին
Տասնութեկով բազմապատկին
Եռ հանապազ ի բաց բառին
Եւ երեսօք ձգէ զնոսին:

5 Քան զերեսուն որ ցած լինի
Այն վերադիր ներկայ ամին
Լրում և ծնունդ աւուրք լուսնին
Սովոր առնին ամենեսին:

10 Բայց իննեւտասն երկամին
Թի մի աւել վերադրին
Բաշխեա զթուականն տասկին
Որ լիով գայ այն է տարին:

15 Այլ Աւելեաց օրն վերջին
Զին որ լինի գիր պատկերին
Եւթնեակ է հանդերձեալ ամին
Եւ զվերադիր քանիք լուսնին:

20 Վերադրով վերադրին
Կալ զվերադիր անցեալ ամին
Մետասան բեր վերայ նորին
Նոր վերադիր ապագային:

25 Ծնունդ լուսնի առնես տարուն
Կալ երեսուն թի կամ վաթուն
Զվերադիրն երթ կիսակ ամսուն
Մնայ ծնունդ այքան ամսուն:

30 Աւուրց լուսնին կամ զօր ամսին
Զկիսակ նորին զթի վերադրին
Երթ երեսուն կամ աւելին
Մնացեալն առուրք լինի լուսնին:

35 Լրումն այսպէս արա լուսնին
Կալ բառասուն հինգ ընդ նմին
Երթ զվերադիր ընդ կիսակին
Մնայ առուրք լրման լուսնին:

40 Առաջաւոր այսպէս շինեա
Երսուն և չորս թի արակա
Ի նահանջին թի մ'աւելա
Եւ զվերադիր ի բաց գընա:

1 A եռուն
18 A եսթերեակ
16 B յնա
23 AB եւթներեակ
25 AB չորրորդ
29 AB Ամսամտին
30 AB զըկըրկնակ

- 1 B ի փխ է
3 B եւ փխ եռ
3 B բառին
11 AB բաշխա
19 AB վերա
28 AB ամսուն
27 AB երդ
34 AB չորս
40 AB չիկա

Բայց իննևստան տարիքն որ է
Նս մի անգամ այս պատամէ
Որ վերադիր մի թի առնէ:
Սուաշաորն սխալի:

5 Յորժամ երթաս ի յերեսնէ
Եւ չորս թուէ կամ և հնգէ
Զմնացեալքն երեսուն ի բաց
Մերծէ
Եւ զայլն Արաց օրագիտն է:

10 Գիր բանալեաց այս զայն հանէ
Սուաշաորն որքան որ է
Յատնութիւնն առաջ թուէ
Հընգի պակաս գիր տարուն է:

15 Աւագ լրուն որ է Զատկի
Սյստէս արա ամէն տարի
Կաղ բառասուն թի ընդ չորսի
Եւ զվերադիրն գնա աստի:

20 Թէ քան զերկտասան թի աւելի
Մնայ տացես Արեգ ամսին
Եւ թէ պակաս մինչևն ի մի
Արևի ամսի օրագիտի:

25 Պատկեր աւոր ինչ որ լինի
Թուեա և տուր ի կիրակի
Թէ հանդիպի ի կիրակի
Ի միւս անցն Զատկի լինի:

30 Որ վերադիր մի թի լինի
Երսուն այլ ած ոչ ոչ սխալի
Ի բառ չորից ի բաց ձգի
Զայլ Արեգի տուր ի կարգի:

Քանիք Զատկի թէ Արեգի

35 Ուժ այլ աւել նոյնակս Արևի
Չորրորդ ամսոյն այնքան թուի
Վարդավառին տօն կատարի:

Քանիք անշարժ եղանակի
Օրագիտով ըստով ցուցանի
Ի հինգն ամսոյն Նաւասարդի
Տօն է Փոխման Աստուածածնի:

40 Նոյնակս ի հինգ օրն Հոռի
Վերացման տօն է սուրբ Խաչի
Ի լինն օրն աշուն մտի
Տիւ և գիշեր հասարի:

18 AB Արեգ

24 A Զատկի

31 AB Չորրորդ

Տրէի տասն օրագիտիտի
Բարեկենդրան լիսնակ մտի
Քաղոցի մի սուրբ Յակովի
Բարեկենդրան սու կիրակի:

5 Սմին ամսոյ ի տասն եկի
Զմեռնամուտ դարձար և ինն
Զի բարձրանայ ի ձմեռայնի

Եւ խոնարհի ամարայնի:

10 Ի քանումէկն յայտնութենի
Բարեկենդրան Հայոց ազգի
Ի քանուչորս կաղամդ լինի
Որ տարեմուտ է հոռոմի:

15 Ի քանուինն ծննդեան տօնի
Եւ մկրտումն է Քրիստոսի
16 Նա և ի յոթըն Մեթեկի
Տեառնընդառաջ տօն կատարի:

20 Ի երկոտասանն Արեգի
Գարենանամուտ հասարակի
Ի երեսուն սրմին ամսի
Աւետիքն է Աստուածածնի:

Անկատեղն է ի յեթն Արևի
Ընդ արևու շրջապատի
Ի տասնութեն Մարերի
Անկեալ աստղուեքն որ երկի:

25 Եւ ի Մարգաց տասերերի
Ամսուամուտ դարձ արևի
Բարձր է կողմամբ հիւսայնի
Եւ ցածութիւն հարաւայնի:

ԶԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ և զուրբ Խաչին

30 Զիսնակ մտի զուրբ Յակովին
Ի յետ դարձն զշորեքշարթին
Զմինգշարթին տուր ի կիրակին:

35 Այլ տանուտէր տարու ստուգէ
Երկոտասանօք զթիւըն ձգէ
Զացն ի Խոյէն առաջ բաշխէ
Ցուր հասամի տարուն այն է:

40 Տանուտէրանցն անուանք այս է
Տուր աստեղաց սոցա ասէ.
Խոյն և Ցոլն, Եկատորն է
Եւ Խեցետինն Աահանց է:

2 AB Բարեկենդրան

7 B ի Փիս ին

9 B քանումէկն

12 A տարեմուտ

25 B տասներերին

27 B կոշմամբ Փիս կողմամբ

Սովիծ և Կոյսն և Կշեռն է
Կարիճ կրկին նահանջ բերէ
Սղեղնաւորն, Ալծեղջիր է
Զրիուսն և Չուկն նահանջ է:

- 5 Ի տասնեւչրու Արեգ ամսուն
Արեգակն մտնու ի Խոյճ
Պարտ է զմի մի օր երեսուն
Զամէնն երեք հարիր վաթսուն:
- 10 Արարշութեանն հինգ առոր
Արեգական զաստեղսն սուր
Լուծ եղջուրի և ծկաոր
Փառանձնուի և արտախոյր:
- 15 Կալ ի Զատկէն որ ես
Ութ-ութը կամ քառասուն ձգես
Առաջի ձայնէ զինք քաժանես
Եւ զձայն առորն գտանես:
- 20 Ոտանաւորս այս տումարի
Եղև ի Լով մեծ քաղաքի
Ընդ հովանեա Աստուածածնի
Հայոցըն սուրը եկեղեցի:
- Քահանայից սրբազնի
Տէր Գաւարին, տէր Խաչատրին
Տէր Վարդանին, որ են ի ամի,
Որ քաջ հովին են սուրը ուխտի:

1 Յ ի (Աշխոն)

Նաև վաճից միաբանի
Կուսակրօն քահանայի
Եպիսկոպոս Ստեփանոսի
Տէր Կարապետ մեծ հայրապետի:

- 5 Եւ տէր Վարդան արեղայի
Եւ ընդ նուին տէր Գրիգորի
Որ սպասաւորք են սուրք ուխտի
Հաճկատար սուրք Աստուածածնի:
- 10 Այլ տէր Սահակ արեղայի
Որ հանդիպար այսմ տեղի
Եւ այլ մանկանց սուրք Սիովնի
Սարկաւագա ամենայնի:
- 15 Թորոս Խվաչկօ և Սիմոնի
Եւ Զախնոյի քանասիրի
Որ աշխատին յետ սուրք գիրքի:
Մակացութեանց և ընդ նըրքի:
- 20 Որք քաղձացան սըմին իրի
Եւ խնդրեցին և ես գրեցի
Ցիմար Դաւիթս Զելունցի
Զասկա տումարս ի ուր հանի:
- Ի հազար լիսուն թուականի
Ի ժամանակ քարեպաշտի
Եւ ութ յուով է աւելի
Զիկմունտի քաջ թագաւորի:

2 ԱԲ կուսակրօք

12 ԱԲ Սարգաւագաց

19 Յ իմար

